

VRIJE UNIVERSITEIT AMSTERDAM

De Boelelaan 1105
Telefoon (020) 598.5337

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2026/03/1274

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak op het beroep van [appellant], [studentnummer], gericht tegen de beoordeling van zijn masterscriptie voor de masteropleiding Fiscaal Recht, beoordeeld door F. Amakran (eerste examiner) en J. Lammers (tweede examiner) (hierna: verweerders) van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid.

I. Loop van het geding

Appellant heeft op 11 augustus 2025 bij het College van Beroep voor de Examens (hierna: College) pro- forma beroep ingesteld tegen de beoordeling van zijn masterscriptie door verweerders, bekendgemaakt op 15 juli 2025. Op 20 september 2025 heeft appellant het (aanvullend) beroepschrift ingediend en op 24 augustus 2025 heeft appellant alle verzuimen hersteld. Op 25 augustus 2025 heeft het College aan verweerders gevraagd om in overleg met appellant na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Op 20 oktober 2025 heeft er een gesprek plaatsgevonden tussen appellant en verweerders. Er is geen minnelijke schikking tot stand gekomen. Verweerder heeft op 5 november 2025 een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op de zitting van het College van 13 november 2025. Appellant was aanwezig bij de zitting. Namens verweerders is gemachtigde E. Pechler (begeleider) verschenen. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten.

Appellant heeft op 15 juli 2025 het resultaat voor de masterscriptie ontvangen. De scriptie is beoordeeld met het cijfer 8. Appellant heeft op 11 augustus 2025 tegen deze beoordeling beroep ingesteld bij het College. Met het behalen van een voldoende resultaat voor de masterscriptie heeft appellant de masteropleiding Fiscaal Recht afgerond.

III. Standpunten van partijen

Standpunt van appellant

Appellant kan zich niet verenigen met de beoordeling door verweerder, omdat hij van mening is dat deze niet op een juiste wijze tot stand is gekomen.

Appellant voert aan dat de beoordeling onzorgvuldig tot stand is gekomen, omdat hij niet de gelegenheid heeft gekregen om de opmerkingen van de tweede examiner te verwerken in zijn scriptie. Vooraf heeft de scriptiebegeleider van appellant meegedeeld dat aanpassing van de opmerkingen van de tweede examiner mogelijk zou zijn. Toen deze opmerkingen er daadwerkelijk kwamen, werd appellant echter meegedeeld dat aanpassingen niet nodig waren. Volgens de begeleider zou appellant alleen hoeven te reageren op de opmerkingen bij de verdediging. De eerste examiner had geen kritiekpunten, ook niet bij de verdediging van de scriptie. Desondanks heeft appellant het gevoel dat hij op de opmerkingen van de tweede examiner is afgerekend, terwijl dit de enige kritiekpunten waren in de gehele beoordeling. Dat hij daardoor twee hele punten misloopt acht hij onrechtvaardig, temeer nu hij geen kans heeft gehad om verbeteringen door te voeren of gebruik te maken van hoor- en wederhoor met de tweede examiner voorafgaand aan de verdediging.

Appellant benadrukt dat hij enorm veel tijd en energie heeft gestoken in zijn scriptie en dat het proces langer heeft geduurd door de complexiteit van zijn onderzoek. De scriptie van appellant is omvangrijker dan wat is voorgeschreven voor een scriptie van 9 studiepunten. Als hem was gezegd dat hij punten in zijn onderzoek kon verduidelijken, dan had hij daar nog aandacht aan kunnen besteden in het eindwerk. Appellant vindt het belangrijk om een zo goed mogelijk uitgewerkt eindproduct op te leveren gelet op de praktische waarde voor de professionele voetbalsector en de academie. Hij heeft de scriptie al aangeboden aan twee voetbalclubs en wil in dat kader een goed eindproduct opleveren. Appellant wijst erop dat het opleveren van een goed product een van zijn belangen is, maar dat het meest van belang is dat het proces goed is doorlopen en de beoordeling juist is uitgevoerd.

Gedurende het traject heeft appellant de hoofdstukken laten nakijken door zijn begeleider, maar werkte hij grotendeels zelfstandig. De feedback die hij ontving was overwegend positief. Bij het nakijken van de concept scriptie is door de eerste examiner geen inhoudelijke feedback naar voren gebracht en is de scriptie in één keer goedgekeurd. Dat sterkte appellant in zijn overtuiging dat de kern van de scriptie degelijk was uitgewerkt en geen wezenlijke fouten bevatte. Verder stelt appellant dat een deel van de aangevoerde kritiek van de tweede examiner ziet op onderwerpen die buiten de vooraf goedgekeurde onderzoeksvraag en scope vallen zoals afgestemd met de scriptiebegeleider, waardoor deze kritiekpunten de cijferbepaling niet kunnen dragen.

Daarnaast is de beoordeling volgens appellant onvoldoende onderbouwd en is het cijfer onvoldoende gemotiveerd. De motivering bevat op onderdelen geen concrete verwijzingen naar feitelijke tekortkomingen of passages in de scriptie, behalve bij twee onderdelen, waardoor toetsing op juistheid en consistentie volgens appellant wordt bemoeilijkt. Appellant stelt dat hij bij elk onderdeel de kwalificatie goed krijgt, terwijl de feedback lovend is en aanwijzing tot verbetering ontbreekt.

In reactie op de stelling van verweerder dat getracht is om tegemoet te komen aan zijn wens om nog voor zijn zomervakantie te kunnen afstuderen, stelt appellant dat door verweerder is gevraagd of de scriptie de laatste studieverplichting was en wanneer hij wilde afstuderen. Appellant heeft daarop geantwoord dat het inderdaad het laatste onderdeel betrof en hij graag nog voor de vakantie wilde afstuderen, mits hij een conceptversie kon inleveren en de tweede examiner geen aanmerkingen meer had. Hij heeft nog gevraagd of hij dingen moest aanpassen, maar kreeg als reactie dat dat niet nodig was. Appellant stelt dat hij liever een inhoudelijk betere scriptie had gehad dan vijf dagen eerder een verdediging en afstudeerdatum.

Standpunt van verweerder

Verweerder blijft bij de beoordeling van de masterscriptie, beoordeeld met het cijfer 8. De beoordeling van de scriptie is volgens verweerder zorgvuldig tot stand gekomen en inhoudelijk juist.

Verweerder voert aan dat het eindcijfer is conform het facultaire beoordelingssysteem tot stand gekomen in overleg tussen de twee examinatoren. Verweerder bestrijdt de stelling dat de opmerkingen van de tweede examiner niet in de beoordeling mogen worden betrokken omdat ze, zoals appellant stelt, blijken geven van een andere invalshoek dan de door appellant gekozen en door de feitelijke begeleider

goedgekeurde onderzoeksopzet. Volgens verweerder hangen de opmerkingen voldoende samen met de onderzoeksvragen en zien zij op de methodologische keuzes die appellant heeft gemaakt bij de uitvoering van het onderzoek. Verweerder licht toe dat appellant erg heeft gesteund op de voorstanders en de directe belanghebbenden van de 30%-regeling, en hij weinig aandacht heeft besteed aan de kritiek op deze regeling, terwijl deze wel veelvuldig in de wetsgeschiedenis en academische literatuur te vinden is. Deze methodologische tekortkomingen hebben ertoe geleid dat de scriptie onvoldoende diepgang heeft om als 'uitstekend' te worden beoordeeld. Tegelijkertijd is positief gewaardeerd dat appellant interviews heeft afgenomen, hetgeen een waardevolle aanvulling vormt op een traditioneel rechtsdogmatische benadering. Alles afwegende heeft dit geleid tot het eindcijfer 8. Een hoger cijfer acht verweerder, gelet op de tekortkomingen, in het bijzonder het feit dat alle geïnterviewden directe belanghebbenden waren, niet verdedigbaar.

De stelling van appellant dat overwegingen over staatssteunaspecten van de 30%-regeling buiten de scope van het onderzoek horen te vallen treft volgens verweerder geen doel, aangezien appellant zelf in zijn aanbevelingen heeft gesuggereerd dat de Belgische regeling zou moeten worden aangevochten op basis van staatsteungronden, aldus verweerder.

Voorts wijst verweerder erop dat appellant zelf heeft aangegeven vóór de zomervakantie te willen afstuderen. Verweerder kan zich niet herinneren dat appellant het voorbehoud heeft gemaakt dat dit slechts onder bepaalde voorwaarden zou gelden. Volgens verweerder zou gelegenheid tot een aanpassing van de scriptie onvermijdelijk tot uitstel hebben geleid. Nu beide examinatoren de scriptie hadden goedgekeurd en verweerders geen enkele reden om aan te nemen dat appellant niet tevreden zou zijn met een 8 voor zijn scriptie, bestond voor hen geen aanleiding om appellant alsnog in de gelegenheid te stellen de kritiekpunten te verwerken. Daarbij merkt verweerder op dat de beoordeling plaatsvindt in het kader van de eindtermen van de masteropleiding, en dat appellant eventuele feedback ten behoeve van het beroepenveld desgewenst zelf in het rapport kan verwerken.

Met betrekking tot de transparantie van de beoordeling stelt verweerder dat een beknopt beoordelingsformulier niet betekent dat de beoordeling onjuist is. Volgens verweerder lijkt appellant eraan te hechten dat niet is aangegeven welke verbeterpunten nog aanwezig zijn, om daaruit af te leiden dat de scriptie eigenlijk als 'uitstekend' beoordeeld had moeten worden, maar die conclusie is volgens verweerder onjuist. Het verwijt dat de beoordeling niet transparant of controleerbaar is, komt er in feite op neer dat appellant zich niet met het oordeel kan verenigen. Tijdens het schikkingsgesprek in administratief beroep zijn de verbeterpunten nader toegelicht. Daarbij is ook de mogelijkheid van een beoordeling door een derde examiner besproken, maar daarvoor bestond volgens verweerder geen aanleiding.

IV. Overwegingen van het College

Het beroep van appellant is tijdig ingesteld en voldoet ook aan de andere wettelijke eisen. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Het gaat in deze zaak om de beoordeling van de masterscriptie van 15 juli 2025 met het cijfer 8 gegeven door verweerders.

Het College stelt voorop dat zijn bevoegdheid beperkt is tot een beoordeling van de vraag of de beslissing van de examiner in strijd is met het recht (art. 7.61, tweede lid, WHW). Het College toetst derhalve of de beoordeling op een juiste wijze tot stand is gekomen en of de beoordeling in inhoudelijk opzicht niet kennelijk onredelijk is.

Het College stelt vast dat verweerder de beoordeling van de scriptie heeft uitgevoerd overeenkomstig de in de Handleiding Masterscriptie Fiscaal recht vastgelegde regels en de vooraf bepaalde beoordelingscriteria. Op basis van het dossier, het overgelegde beoordelingsformulier en de ter zitting gegeven toelichting van verweerder, zijn geen onregelmatigheden geconstateerd in de wijze waarop de beoordeling tot stand is gekomen. De beoordeling is verricht door twee examinatoren, waarmee de beoordeling is voorzien in een waarborg voor objectiviteit en onafhankelijkheid. Dat de opmerkingen van de tweede examiner niet eerder bij appellant bekend waren en dat appellant naar aanleiding van diens beoordeling niet alsnog in de

gelegenheid is gesteld de scriptie te verbeteren, leidt niet tot het oordeel dat de beoordeling onzorgvuldig tot stand is gekomen. Het College betreft daarbij dat de beoordeling is gemotiveerd en in beroep door verweerder nader is toegelicht. Op grond van de motivering in het beoordelingsformulier en de toelichting ter zitting, is het College van oordeel dat de motivering de beoordeling kan dragen. Het College concludeert daarom dat de beoordeling geen tekortkomingen kent in procedureel opzicht.

Wat betreft de inhoudelijke kant van de beoordeling overweegt het College dat de door appellant aangevoerde bedenkingen, in het bijzonder gericht op de opmerkingen van de tweede examinerator door verweerder op heldere en overtuigende wijze zijn weerlegd. Het College ziet dan ook geen grond voor het oordeel dat de beoordeling inhoudelijk kennelijk onredelijk zou zijn of dat de opmerkingen van de tweede examinerator niet in de beoordeling zou mogen worden betrokken.

Ten aanzien van de door partijen verschillend voorgestelde gang van zaken over de inleverdatum overweegt het College dat onvoldoende duidelijk is geworden wat partijen precies hebben afgesproken. Voor de beoordeling maakt dit echter geen verschil. Of er al dan niet tegemoet is gekomen aan de wens van appellant om vóór de zomer af te studeren is niet bepalend, nu het uitstellen van de inleverdatum voor appellant slechts relevant was in het geval hij opmerkingen van de tweede examinerator zou moeten verwerken. Verweerder heeft geen aanleiding gezien om opmerkingen van de tweede examinerator te laten verwerken voor een voldoende beoordeling.

Het College komt tot de conclusie dat de beoordeling op een juiste wijze tot stand is gekomen en dat geen sprake is van een inhoudelijk kennelijk onredelijke beoordeling. Dit leidt tot de volgende uitspraak.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 28 januari 2026, door mr. M. van Bruggen, voorzitter, mr. dr. B. Frederiks en R.A. Brouwer, leden, in aanwezigheid van mr. S.A. Snoeren, secretaris.

mr. M. van Bruggen,
voorzitter

mr. S.A. Snoeren,
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Er kan gebruik worden gemaakt van een webformulier voor Veilig Mailen. Er is griffierecht verschuldigd. Zie www.raadvanstate.nl/studentzaken.